

אולפנת אמי"ת אורגה - בית חינוך

הידיעון השבועי

פרשת מצורע – שבת הגדול

פסח.

ניק'ונות, ניק'ונות, ניק'ונות.
אה, לא רק ניק'ונות.
עס קרצופיט.

כל אדם צריך שתהיה לו
איזו מצרים,
להיות משה עצמו מתוכה
ביד חזקה,
או בחריקת שנים.

כל אדם צריך אימה וחשכה גדולה,
ונחמה, והבטחה, והצלה,
שידע לשאת עיניו אל השמים.
כל אדם צריך תפלה אחת,
שתהא שגורה אצלו על השפתים.
אדם צריך פעם אחת להתכופף -
כל אדם צריך כתר.

כל אדם צריך שתהיה לו איזו
מצרים,
לגאל עצמו ממנה מבית עבדים,
לצאת בחצי הליל אל מדבר
הפחדים,
לצעד הישר אל תוך המים,
לראותם נפתחים מפניו לצדדים.
כל אדם צריך כתר,
לשאת עליה את עצמות יוסף,
כל אדם צריך להזדקף.

כל אדם צריך שתהיה לו
איזו מצרים.
וירושלים,
ומסע ארוך אחד,
לזכר אותו לעד
בכפות הרגלים.

(אמנון ריבק)

חט הפסח מורעס אצלנו לא רק בארצנו, אלא
כבר חודש לפני! הסערה היומיומית בין החטים
מתנפצת כשנה מביע לפסח ולראש השנה.
כחודש לפני שניהם אנו עסוקים בהכנות, עס
הבדל קטן: לקראת האחד הכנותינו רוחניות,
לקראת האחר - בעיקר עמליות.
אז מה עושים עם קדחת הקניות והניק'ונות
האלה? איך מוסיפים להכנה נוסף רוחני יותר?
צוזרים ומצמיקים מחשבה. מתאמצים.
מוסיפים על המאמץ הפיזי עס מאמץ רוחני!
לא מוריד קלאריות אלא מוסיף המון לנשמה.

ומתוק כק נקבל באהבה את הסערה המבורכת
מאצל השנה הישראלית, ונמשיק עם ההכנות
טרוט הפסח עם רציון קטן עממתי מפי מורי
ורבי, הרב שמואל ז"ל, בעט רבו, הרב הדרי
פליט"א:

יש לאחל בכורים "חט כער ועמח" - כי השמחה
היא מטבצו על החט, וברור שהיא קיימת, צריק
רק להקדים ולזכור שהיא צריכה להיות שמחה
כשרה, ואילו בפסח יש לאחל "חט עמח וכער" -
כי הכשרות והדאקה לקיומה היא מטבצו על
החט, וצריק לזכור שיש לקיים בו את מצוות
שמחת החט.
בת עלוט וחט עמח!

פרשת השבוע~ הרב נעם הכהן

ליל הסדר – ליל זקיפת קומה

את דברי הפעם אתחיל במעשיה ידועה:

אל אחת מערי מרוקו הגיע רופא בעל שם. 'מחולל פלאים' אמרו עליו הבריות. כל אנשי העיר התאספו ובקשו רפאות לתחלואיהם. גם אברהם הגיע והסתופף בין האנשים. לא על עצמו הוא רוצה לבקש אלא על אביו הישיש. אט אט תורו הגיע. 'מה בקשתך', פנה ברוך הרופא. 'ראה נא, אדם עשיר אני, ואהיה מוכן לשלם מאות מטבעות זהב, אם תביא מזור לאבי המבוגר'. 'במה מדובר?', גברה סקרנות הרופא. 'גבו כפוף והליכתו קשה עליו... אם רק תוכל לזקוף שוב את קומתו, אהיה אסיר תודה לך כל הימים', אמר אברהם ברגש רב. 'הבא את אביך ונראה מה אוכל לעזור', ביקש הרופא.

כעבור דקות ספורות חזר אברהם עם אביו. אכן, קומתו שחה, גבו כפוף וצעדיו מדודים.

'השאר אותנו לכמה דקות ואבדוק את אביך', ציווה הרופא. כעבור דקות מועטות יצא הרופא ופנה לאברהם: 'לא מאות מטבעות אלא במעט פרוטות אזקוף את קומת אביך'. פניו של אברהם אורו. 'הנה לך', הזדרז אברהם ושלף את הסכום בו נקב הרופא.

'חזור בעוד חצי השעה ותראה 'בנס'', הפטיר הרופא ויצא את המרפאה.

כעבור מחצית השעה התייצב אברהם במרפאה סקן ונרגש. בזהירות פתח את הדלת ולגד עיניו דמותו של אביו תמירה וזקופה. 'הודו לה' כי טוב, ברוך רופא כל בשר, ויבורך שליחו הטוב ברכות לעד', מלמל ברגש רב אברהם ודמעה על לחיו.

'מה? איך?... החל לשאול משנרגע קצת

'אה', חייך הרופא הטוב, 'זה מאד פשוט', החל להסביר, 'במשך השנים אביך הסתובב עם מקל ההליכה שרכשת עבורו. אך דא עקא, שמקל זה היה נמוך כל כך ואביך נאלץ לרכון עליו וכך עם השנים קומתו הלכה ושחה. כל מה שעשיתי היה להביא לאביך היקר מקל גבוה יותר התואם את קומתו התמירה', סיים הרופא את ההסבר המלומד ל'נס' הרפואי...

בשבוע הבא נסב כולנו אל שולחן הסדר. חז"ל במימרות שונות בקשו להפוך את שולחן הסדר לשולחן מלכות עליו מסיבים מלכים ובני מלכים. אנו נדרשים בדרכים שונות לבטא את הרעיון הזה.

גם בימים קשים, בגלויות ארורות, במצבים בהם קומתנו הייתה שפופה ועד עפר שפל מעמדנו, עדיין בלילה הזה ישבנו כבני חורין בחינת 'המלך במסיבו'.

בס"ד שנה"ל תשע"ה

השנה ה-18 של הידיעון

עורכת: חגית לוי

עת יצאנו ממצרים, עם של עבדים, שפל ומדוכא פונה אלינו הקב"ה ומתאר לנו אותנו – "ואתם תהיו למרים, ציונות" – ומלכת כהנים וגוי קדוש", "והייתם לי סגולה מכל העמים". לא פחות. יש פה הצבת יעד גבוה מאד – סגולה מכל העמים, ממלכת כהנים.

נדמה לי שמבלי להיכנס לפרשנויות כאלו ואחרות יש במעשיה בה פתחתי להאיר את הדברים באור חינוכי.

חז"ל מבקשים לתת לנו מקל ההולם את גודל קומתנו. אכן, בעבודת חיינו אך לא עם עבדים אנו. עם עולם, עם הנעץ שנשמטו עזיזה וגדולה מכל כבלי העבודת והשפל בהם היינו נתונים.

לילה אחד בשנה אנו נתבעים להזכיר לעצמנו את עצמנו. את מי שאנו. מי שהיינו ומי שאנו צריכים להיות. "חייב אדם לראות (להראות) את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים".

חשבתי לעצמי, כמה עצמה יש בהראות הזו. יושבת לה משפחה יהודית בכל אחת מהגלויות בהן היינו נתונים, אבי המשפחה מסיב בראש הסדר, ובני ביתו סביב השולחן ועל אף שמירי יום ביומו מסיב יהום הסער – לרגע אחד זוכים בני המשפחה לראות את אביהם ואימם באור אחר. מלך ומלכה היושבים על כסא מלכותם. איזו עצמה יש בזה.

בנות יקרות,

האולפנה שלנו היא משענת חזקה ויעיבה לתת לכן את הכוח לגדול ולהתפתח רוחנית, לימודית ובעיקר אישיותית!

בהצלחה לכן.

בתפילה שנוכח להסב בשמחה ובגדלות,

שבת הגדול שלום,

חג שמח,

נעם.

מקצרה על...

שבת הגדול:

"שבת שלפני פסח קורין אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו".

"אותה שבת של שנת יציאת מצרים, הייתה בי' בניסן, בה נצטוו ישראל לקחת 'שה לבית אבות', להקריב את אליל מצרים, וראו המצרים ושאלום, והשיבו להם: לשוחטו לשם הפסח במצות ה'. והיו שינייהם של המצרים קהות ומעיהן מתחתכות על ששוחטים את אלוהיהם, ורצו להינקם ולא יכלו.

ונעשו לישראל הרבה נסים באותה שבת, לפיכך נקראת שבת הגדול". (שו"ע סימן ת"ל)

השבוע באולפנה

ברכת האיילות בוסתן הפרי מכאן שלנו מטבח.

הוא גם הסביר לבנות את מצלת הברכה וצניינה וכאן בירק אותן בברכת ה'. שתמשיק לזכות אותנו בברכת האיילות עוד שנים רבות וטובות, מכאן!

מוצרת התלמידות המדהימה שלנו ממשיכה להוביל כרוויקטים יוצאת הבנות למצן הכלל. בשבוע האחרון הן יצאו מבצע "קמחא דפסחא" ואספו מוצרים כשרים לפסח כדי לתרום למשפחות נזקקות שיוכלו לקיים את שמחת החג. ישר כח!

בס"ד שנה"ל תשע"ה

השנה ה-18 של הידיעון

עורכת: חגית לוי

אט צוות המורים לא שוכח את פסח
ולאחר אימוד משותף הצניין חז הפסח
הפאלנו שרואים למירוק חדר המורים.

חז הפסח טעון הרבה בירורים הלכתיים וסאלות רב.
לצורק זה הסיצ לבקרנו רק הצי, הרב
יהודה דרעי, שנסא דברים לקראת החז
ולאחריהט נצרק שו"ת במהלכו השיב על
סאלות הבנות.
תודה לרב נעט סארטן את המפאס ולרב
יהודה דרעי על המצנה.

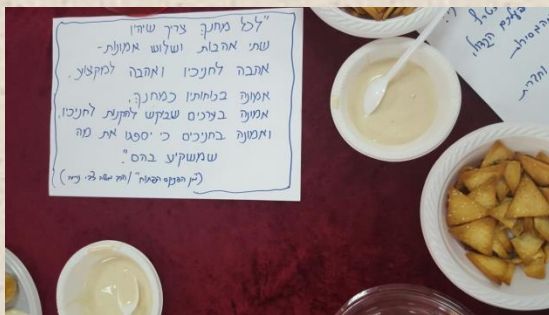
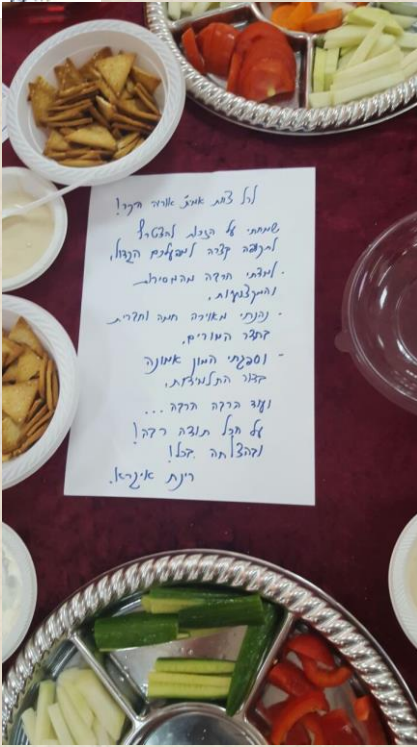
בס"ד שנה"ל תשע"ה

השנה ה-18 של הידיעון

עורכת: חגית לוי

אביטל שלנו, מחנכת כיתה ט', שבה אלפיו
 מחופשת האידה. האורה רינת איכרא
 שהחליפה אותה הכינה כיבוד להפסקת צער
 ונסרדה מאתנו.
 בית האולפנה מברק אותך, רינת, בשפצ
 טוב ומודה לך מאוד על צטייתך לאצון
 התלמידות. להתראות!

יצאנו לחופשת "בין
 הזמנים".
 שיעורי המדרשה יתחדשו
 בע"ה אחרי פסח.

בנות אהובות,

לאחר חג הגאולה נכנס כולנו לתקופת עשרת ימי תשועה- משואה לתקומה. אנחנו יוצאים לגמרי מהמעגל האישי לתוך הימים הללו שהם של האומה כולה. אנחנו הופכים בימים אלה להיות גדולים יותר מעצמנו וחווים משמעות של נצח. ה"אני" הוא חלק מההיסטוריה הקרובה של עמנו. העולם הפנימי שלי מתלכד עם העם היהודי כולו, בדור של שואה ותקומה. בימים אלו ובאלה שיבואו לאחריהם לטובה ולברכה- נשוב לשגרת חיינו כתלמידות האולפנה: בלמידה, בעשייה חברתית ובהתנהגות. כללי הלבוש והצניעות והשמירה על ערכי הדת היהודית ימשיכו ללוות אותנו ולשמור עלינו כחלק מהסיפור של העם היהודי כולו. ויהי רצון שההתעצמות הפרטית שלנו תביא להתעצמות כלל ישראלית ולגאולה השלימה. אמן כן יהי רצון.

זמני כניסת ויציאת השבת

<u>יציאת השבת</u>	<u>כניסת השבת</u>	<u>העייר</u>
19:47	18:33	ירושלים
19:49	18:48	תל אביב
19:49	18:50	באר שבע

בלוח השנה הצערי ישנם שני לילות מאוד מיוחדים - ליל יום הכיפורים וליל הסדר.

אומר האדמו"ר מסלונים זצ"ל שכשט שביוה"כ צריק כל יהודי לתקן את מציו ולצאת מהיום הקדוש זק, נקי וטהור, כך גם בליל הסדר, ליל השימורים. אלא שצבודת יום הכיפורים היא בחדרת היראה, ואילו צבודת ח' הפסח היא במידת האהבה והשמחה, ובכך מדרגת הפסח גבוהה יותר מאשר מדרגת יום הכיפורים. ביום הכיפורים מתקרה האדם אל הקב"ה בכך שמתקן את מציו, ואילו בליל הפסח ישנה הארה גדולה שיוודת מן השמים לצט ישראל, ויכול כל אחד להשיג מתנה לו וליהנות מהאור הגדול. אני מאחלת לכם ולכל בית ישראל שגכה בליל הסדר, ליל האהבה והשמחה, להארה גדולה ולגאולה שלמה שבה הקב"ה יאיר לנו כאור יום חשכת לילה, ונגכה לומר שיר חדש על דאולתנו וצל פדות נפשנו. בברכת ח' כשר ושמח!

נצה הכהן ומשחת האולפנה.